

αὐτῷ ἀπλοῦν τι ἄνθος.

Εἰς τὴν διὰ τοῦ πυρός θυσίαν, προσφέρουσιν αὐτῷ βούτυρον ἐκκαθαρισμένον.

Παριστῶσιν αὐτὸν συνήθως ἑμὲ τέσσαρας κεφαλὰς, αἵτινες σημαίνουναι τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου, τὰς τέσσαρας ζώνας καὶ τὰς τέσσαρας ἐποχὰς ἢ Ἰούγας, τὰ τέσσαρα ἱερὰ βιβλία Βέδας, καὶ τὰς τέσσαρας φυλάς.

Παχεῖα γενειὰς καλύπτει τοὺς τέσσαρας αὐτοῦ πώγωνας· κρατεῖ μὲ τὰς τέσσαρας αὐτοῦ χεῖρας τὸ πῦρ τῆς θυσίας, γραφίδα καὶ τὴν μυστικὴν ἄλυσσον, ἐφ' ἧς κρέμονται οἱ κόσμοι καὶ τὰ τέσσαρα ἱερὰ βιβλία. Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς του ὑψοῦνται ἐπὶ κόγχῃς παριστάσεως τὸ ὕψρον στοιχείον, τὸ μυστικὸν σύμβολον τοῦ δοχείου τῶν σπερμάτων καὶ μία πυραμιδοειδὴς φλόξ, σύμβολον τῆς γονιμοποιουμένης παντός.

Παριστῶσιν αὐτὸν ἐνίοτε καθήμενον ἐπὶ φύλλων λωτοῦ ἢ ἐπωάζοντα τὸ ὦν τοῦ κόσμου

ΠΕΡΙ ΦΙΛΙΑΣ.

Ὁ ἀληθὴς φίλος εἶναι σήμερον τοσοῦτον σπάνιος, ὅσῳ σπανία εἶναι καὶ ἡ ἀρετὴ: «σπάνιον καὶ δυσεύρετόν ἐστι φίλος βέβαιος.» μ' ὅλα ταῦτα ἔχομεν πάντοτε ἀνάγκην ἐνὸς φίλου, πρὸς ὃν νὰ δυνάμεθα ἄνευ οὐδενὸς φόβου νὰ ὁμιλῶμεν, πρὸς ὃν πάντα τὰ ἐνδύμυχα τῆς καρδίας ἡμῶν ν' ἀποκαλύπτωμεν. Ἐάν ὅμως ἔχωμεν τὴν ἀνοησίαν νὰ ζητῶμεν ν' ἀποκτήσωμεν πολλοὺς φίλους,

ἂς μὴ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι περιστοιχίσθημεν ὑπὸ ἐχθρῶν, οἵτινες θέλουσιν ἀργὰ ἢ ταχέως μᾶς βλάψαι.

ἵνα παραδεχθῶμεν τινὰ ὡς ἀληθὴ φίλον χρεωστοῦμεν νὰ λάβωμεν προηγουμένως παρ' αὐτοῦ τὰ μεγαλῆτερα καὶ ἐναργέστερα τῆς ἀληθοῦς φιλίας δείγματα.

Διατὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς πολλοὺς φίλους; —εἶναι ἀδύνατον ἑκατὸν ἄνθρωποι νὰ ἔχῃς τὰς αὐτὰς ἀρχάς, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, τὴν αὐτὴν ἀνατροφὴν. Ἐάν ἔχῃς πολλοὺς φίλους, ἢ πρέπει νὰ συμμορφοῦσαι μὲ τὰς ἀρχάς, τὰ αἰσθήματα, τὴν ἀνατροφὴν των, «φιλίας» γένεσις δι' ὁμοιότητός ἐστιν» καὶ, «αἱ δὲ» «φιλίαι τὰ ἥθη ζητοῦσι συνεξομοιοῦν, καὶ» «τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους καὶ τὰ ἐπιτη-» «δεύματα, καὶ τὰς διαθέσεις.» πρᾶγμα ἀδύνατον, καθότι, πῶς εἶναι δυνατόν ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ ἑκατὸν διαφόρους χαρακτήρας; «Τίς οὖν ἐστὶν οὕτως ἐπίπανος καὶ» «μετάβολος καὶ παντοδαπὸς ἄνθρωπος, ὥ-» «στε πολλοῖς ἑαυτὸν ἐξομοιοῦν καὶ προ-» «σαρμότην, καὶ μὴ καταγελᾶν τοῦ Θεό-» «γνιδος παραινούντος,

« Πουλύπεδος νέον ἴσχε πολύφρονος, ὃς ποτὶ πέτρῃ,
« Τῇ περ ὁμιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη. »

ἢ πρέπει νὰ εἶσαι προσεκτικὸς καὶ εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὰς πράξεις σου, ὅταν εὐρίσκῃς μετ' αὐτῶν, καὶ τότε, πῶς δύνασαι νὰ ὀνομάσῃς φίλον, ἐκεῖνον, πρὸς ὃν φοβεῖσαι νὰ λαλήσῃς ἐλευθέρως, φοβεῖσαι νὰ ἐξηγηθῇς, τρέμεις ν' ἀνοιγῇς τὰς θύρας τῆς καρδίας σου;

Ἡ παλυφιλία σὲ δεικνύει ἄλλον ἢ ὅποιος εἶσαι, σὲ ἀναγκάζει νὰ υποκρύπτῃς τὰ ἀληθῆ σου αἰσθήματα, ἢ μᾶλλον, θέλων νὰ συμμορφωθῇς πρὸς τὰς ἀρχάς καὶ τὴν ἀνατροφὴν ὧν σου τῶν φίλων, φαίνεται ὅτε μὲν τοιοῦτός, ὅτε δὲ ἄλλος.

Πολλάκις, θέλων νὰ φανῇς ὠφέλιμος πρὸς ἕνα τῶν φίλων σου, ζητεῖς ν' ἀπομακρύνῃς αὐτὸν, ἐκ τῆς πλάνης, εἰς ἣν εὐρίσκεται, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξηγηθῇς πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς, παρεξηγεῖσαι παρ' αὐτοῦ καὶ θεω-

ρεΐσαι τότε, οὐχὶ πλέον ὥς καλοθελητῆς καὶ ἐπιθυμῶν τὴν εὐτυχίαν σου ὥς ἰδικήν σου, ἀλλ' ὥς ζητῶν τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν ὀλεθρόν του.

Ὁ εἰς βλέπων ὅτι πρὸς τὸν ἕτερον φίλον σου φέρεσαι μὲ τρόπον διάφορον, καθότι, ὥς προείπομεν, ἡ πολυφιλία σὲ ἀναγκάζει νὰ μεταβάλλῃς συνεχῶς καὶ ἀρχὰς καὶ ἀνατροφήν, ἐνῶ, « ἡ φιλία στάσιμόν τι ζητεῖ » καὶ βέβαιον ἦθος καὶ ἀμετάπτωτον . . . » σὲ θεωρεῖ ὑποκριτὴν καὶ νομίζει, ὅτι πρὸς μὲν τὸν ἄλλον φίλον σου εἶσαι εἰλικρινῆς καὶ ἀληθὲς φίλος, πρὸς αὐτὸν δὲ δόλιος καὶ ὑποκριτῆς.

Ζῶμεν εἰς κοινωνίαν, εἰς ἣν ἡ ἀμεροληψία, ἡ ἀδιαφορία διὰ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, ἡ εἰλικρίνεια, σχεδὸν ἀπέθανον, εἰς ἣν ἡ κακία, ἡ ὑπόκρισις, τὸ ψεῦδος δὲν τιμωροῦνται· ἡ δὲ ἀρετὴ κινδυνεύει νὰ μᾶς ἀφήσῃ μόνον τὰ ὅσα αὐτῆς ὥς ἐνθύμημα ὅτι ὑπῆρχεν αὕτη παρ' ἡμῶν μίαν ἡμέραν.

Πόσοι ἀπατῶνται ὑπὸ λόγων γλυκέων, ὑπὸ φράσεων πομπωδῶν καὶ παχυλῶν, καὶ θεωροῦσιν ὥς φίλον τὸν θανασιμώτερον αὐτῶν ἐχθρόν· ἐμπιστεύονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ ἱερώτερά των μυστικά, ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ συμβουλὰς, αἵτινες πάντοτε δίδονται πρὸς βλάβην, καὶ οὕτω πολλοὶ καταστρέφονται, διότι δὲν ἔκαμαν καλὴν τοῦ φίλου αὐτῶν ἐκλογὴν.

Ἰδοὺ πῶς πρέπει νὰ πράξωμεν, ἵνα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἀπεκτέσαμεν καλὸν καὶ ἀληθῆ φίλον :

Α'.) Ἐὰν ἡ ἐντύπωσις, ἣν σοὶ κάμει κατὰ πρώτην φορὰν δὲν ᾖ καλὴ, μακρύνθητι ἀπ' αὐτοῦ. ἢ μάλλον μὴ τὸν ὀνομάσῃς φίλον, καὶ ἂν μετὰ ταῦτα νομίσῃς ὅτι ἡπατήτης, καθότι ἡ πρώτη ἐντύπωσις εἶναι ἐκείνη, ἥτις δεικνύει ὅτι αἱ ψυχὰς ἡμῶν δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν, ἢ τούναντίον.

Β'.) Νὰ πασχίσῃς νὰ φανῇς πρὸς αὐτὸν ὠφέλιμος καὶ νὰ ἐπιφυλαχθῇς νὰ ἴδῃς καὶ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον σοὶ ἀποδώσει τὰς εὐχαριστήσεις του, καὶ τὴν χρῆσιν, ἣν θέλει

κάμει τῆς κλοσύνης σου καὶ τῆς χάριτος, ἣν πρὸς αὐτὸν ἔκαμες.

Γ'.) Νὰ ἐξετάσῃς πῶς ἐφέρετο πρὸς τοὺς πρώτους αὐτοῦ φίλους. « Μηδὲνα φίλον » ποιοῦ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται » τοῖς πρωτέροις φίλοις· ἔλπιζε γὰρ αὐτὸν » καὶ περὶ σὲ γενήσεσθαι τοιοῦτον, οἷος καὶ » περὶ ἐκείνους γέγονε. »

Δ'.) Μὴ ἀπορασίσης νὰ τῷ δώτῃς εἰσέτι τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθοῦς φίλου, ἂν δὲν παρέλθωσι τοῦλάχιστον δύο ἔτη, καὶ ἂν καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἐξακολουθῇς νὰ κάμνῃς τὰς δοκιμασίας σου.

Ἀν ταῦτα βάλῃς ἀκριβῶς εἰς πρᾶξιν, ἔσο βέβαιος ὅτι ποτὲ δὲν θέλεις ἀπατηθῇ εἰς τὴν ἀπόκλισιν τοῦ ἀληθοῦς καὶ καλοῦ φίλου.

Ἀφοῦ μετὰ τὰ δύο ἔτη βεβαιωθῇς ὅτι ὁ φίλος σου ἔχει τὴν αὐτὴν μὲ ἐσὲ ψυχὴν, τὰ αὐτὰ αἰσθήματα, τὴν αὐτὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀνατροφήν, τέλος πάντων, εἶναι σχεδὸν ἄλλος σὺ, τότε δύνασαι νὰ εἴπῃς μετὰ θάρρους, ἔχω φίλον· τότε ἀνοιξὼν ἐλευθέρως πρὸς αὐτὸν τὴν καρδίαν σου καὶ ἄφες αὐτὸν νὰ μάθῃ καὶ τὰ ἐνδότερα αὐτῆς ἀπόκρυφα.

Πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς γνωρίμους σου χρεώστείς νὰ φέρεσαι εὐγενῶς, νὰ προσπαθῇς νὰ ἐλευθέρῃς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπάθειάν των διὰ τοῦ εὐγενοῦς τρόπου σου· νὰ ὀνομάζῃς μὲν αὐτοὺς φίλους κατὰ τὴν κοινωνίαν τῆς λέξεως σημασίαν, ἄκουε τὰ μυστικά των, ἂν θέλουν νὰ σοὶ τὰ ἐμπιστευόνται, φύλαττε αὐτὰ ἐντὸς τῆς ψυχῆς σου, ὥς εἰς ἱερὸν κιβώτιον, χωρὶς ποτὲ νὰ τολμήσῃς νὰ τὰ ἐκστομίσῃς ἢ νὰ κάμῃς χρῆσιν αὐτῶν πρὸς ἰδίόν σου ὄφελος, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ μεγαλῆτερον τῶν κακουργημάτων, καὶ οὕτω, μὴ ἀμφιβάλλῃς, ὅτι θέλεις διέλθαι τὴν ζωὴν σου εὐδαιμόνως καὶ ἀνευσχλήτως.